— Saavel Landsthinget som Høiesteret have nu valgt Medlemmer til Rigsretten; denne bestaaer derefter af følgende Mænd: 1) af Landsthinget: Conferentsr. P. D. Brunn, Dispacheur Wesseln, Generalmajor Lüttichau, Conferentsraad Madvig, Etatsraad Simony, Professor Clausen, Amtmand Lehmann og Geheimeetatsraad Andræ; 2) af Høiesteret: Geheimeconferentsraad Bang, Conferentsraad Wilse, Conferentsraad Rottbøl, Kammerherre Bretton og Assessorerne Mourier, Lund, Mollerup og Meyer.

— I den slesvigske Stænderforsamling har Hansen Grumby paany indbragt og motiveret den bekjendte Sproget petition, men nagtet Commissarius som Svar meddeelte en allerhøieste Resolution paa det i 1857 indgivne Andragende angaaende Sprogsagen, hvorefter det fremdeles skal have sit Forbliveinde med de gjældende Bestemmelser, og nagtet L. Skau med Rette gjorde opmærksom paa, at Sagens idelige Fremdragen og Behandling intet andet Resultat kan medføre end yderligere Ophidselse af Partierne, nedsattes der ikke destomindre et Udvalg, og man vil derfor senere atter komme tilbage herpaa. — Thomsen Oldenworth har ifølge Telegram til „Berlingske Tidende" idag indgivet et Forslag om at iætte den afraadte Minister for Slesvig under Anklage, og Baudissin et andet om Indførelsen af Presse- og Forsamlingsfrihed. — Krüger og Bladt have indgivet Andragende om, at slesvigske Landeiendomsbesiddere maae blive løste fra Forpligtelsen til at forsikkre deres Bygninger i den for Slesvig og Holsten fælles Brandforsikkring, og L. Skau har indgivet et andet om de verdslige Embedsmænds Ansættelse paa fast Gage samt om Embedernes Omordning, efter Forretningernes Natur og Omfang. — Den nuværende Minister, Baron Blixen Finecke, har gjort en Reise paa nogle Dage til Flensborg og der holdt Taffel for Stænderforsamlingens Medlemmer, men hvorvidt han forøvrigt har formaaet at indvirke heldigt paa Majoriteten ved sin Nærværelse og personlige Optræden, derom foreligger endnu intet Bestemt, skjøndt Beretningerne dog i det Hele synes at antyde, at han saavel i Flensborg som paa en Udflugt til Angel har forstaaet at gjøre et godt Indtryk. — Hs. Excellence er vendt tilbage hertil Hovedstaden.

— Admiral van Dockum vil som kongelig dansk Gesandt i London blive afløst af Kammerherre Torben Bille, hidtil Ministerresident i Brüssel og Haag. — I Baron Dirckinck Holmfeldts Sted er til Gesandt i Paris bleven udnævnt den hidtilværende Gesandt i Madrid, Grev L. Moltke-Hvidtfeldt.

— Kjøbenhavns Borgerrepræsentanter have i Mandags i Anledning af en Skrivelse fra Magistraten angaaende Forlængelsen af Holmens Canal ud til Nyhavn sluttet sig til den af Regjeringen approberede Plan, hvorefter Canalen ved Marinens Fraflytning fra Gammelholm bliver at tilkaste. — Et Andragende fra Grosserer Adler om, at der ufortøvet maa blive gjort de fornødne Skridt til en fuldstændig Omorganisation af Stadens Politi vedtoges eenstemmigt.

Ugens politiske Nyheder.

Sverig og Norge.

Ifølge Statsudvalgets Beregning anslaaes Sverigs ordentlige Indtægter til 8,196,800 Rdl. og de overordentlige til 18,277,900, i Alt 26,474,700 Rdl.

Et Posttyveri er blevet opdaget i Stockholm, Gjerningsmanden havde omtrent tilvendt sig 800 Rdl.

I Christiania har Storthinget bevilget temmelig betydelige Beløb til Telegraphvæsenet; Forslaget til at bevilge 200,000 Spd. til en Telegraphlinie til Tromsø blev dog forkastet.

Herr Professor P. A. Munch har af Storthinget erholdt 3800 Spd. til et forstat Ophold i Rom.

„Et Selskab til den norske Hesteraces Forædling" er nylig blevet stiftet i Christiania.

Frankrig.

»L'Univers« af 29de Januar har offentliggjort en Rundskrivelse fra Paven til alle Patriarcher, Erkebiskopper og Biskopper, hvori den hellige Fader, efterat have takket for al den ham viste Hengivenhed og Troskab, udvikler de Grunde, der have bevæget ham til at nægte at overlade de oprørske Provindser i hans Stater til deres Skjæbne, saaledes som de Franskes Keiser havde raadet ham, og derpaa beder han den katholske Geistlighed om at forene sine Bønner med hans, for at opretholde Guds Statholders Throne og Magt. »Le Moniteur« indeholder et Decret, hvori »L'Univers« undertrykkes paa Grund af dette Blads systematiske Opposition mod Regjering. „Le Constitutionel" meddeler den pavelige Rundskrivelse og ledsager den med en Artikel om den pavelige Regjerings Holdning. Denne Artikel slutter med de Ord: „Frankrig har givet sine Raad; efterat have gjort dette, vil det hverken true eller bruge Magt, thi Frankrig har kun villet afvende den truende Fare, og i dette Øiemed vil det ogsaa fremdeles tilbyde sin Understøttelse, om det end for Øieblikket bliver miskjendt."

Den franske Presse beskjæftiger sig ikke blot med denne Rundskrivelse, men især med Spørgsmaalet om Savoiens Indlemmelse i Frankrig. Næsten alle Bladene erklære sig for en saadan Indlemmelse og imødegaae den udenlandske Pressés Indvendinger. „La Presse" er mest logisk, naar den paastaaer, at hvad der er Italienerne tilladt, kan heller ikke forbydes Savoiens Indbyggere, og at deres Mening alene bør gjøre Udslaget. Men derom er man endnu langtfra ikke enig, og en Demonstration, der har fundet Sted den 29de i Chamberi beviser idetmindste, at der ingenlunde hersker Eenstemmighed i Befolkningen, og at Kong Victor Emmanuels Regjering i ethvert Tilfælde endnu ikke har ifinde at afstaae Savoien. Demonstrationen bestaaer i en i Stadens Avis indrykket Opfordring til alle Borgere, at samles paa Stadens Torv for ved en Deputation at erklære Kongen, at Savoiens Indlemmelse i Frankrig under de nærværende Forhold i Europa vilde være eensbetydende med Frihedens Tab, med Fædrelandets Sønderlemmelse og Undergang, vilde være en tilintetgjort Fortid og en uhæderlig Fremtid; Deputationen skal bede Kongen om, at han ikke vil opoffre Savoiens Frihed, Held og Lykke, selv naar det gjelder om at sikkre det herlige Italiens Uafhængighed, for hvilken dets Sønner have kæmpet saa tappert.

En Medaille bliver i dette Øieblik præget paa Mynten i Paris til Minde om den mellem England og Frankrig afsluttede Handelstractat. — Den berømte engelske Statsoeconom, Herr Cobden, har opholdt sig nogen Tid i Lyon og agter derfra at begive sig til Nizza med sin Familie. — Den de dramatiske Forfattere tilkommende Andeel af Indtægten af deres Arbeider har i Aaret 1859 udgjort: I Opera-Comique 184,110 Francs; i Comedie Française 77,950 Francs; i Palais-Royaltheatret 72,780 Francs; i Vaudevilletheatret 69,243 Francs og i Gymnasetheatret 66,984 Francs. Statens Bidrag i Aaret 1860 til de forskjellige Theatre vil udgjøre 1,705,000 Francs, Understøttelse til Skuespillere, Forfattere og Componister 175,000 Francs, Honorarer og Opmuntringer for Flid og Talent 200,000 Francs.

„Le Constitutionel" meddeler, at paa Grund af de alt opnaaede gunstige Resultater skulle alle de lette franske Cavalleriregimenter for Fremtiden forsynes med arabiske Heste.

Storbritanien og Irland.

„Times" optræder bestemt mod Frankrigs Forsøg paa at sætte sig i Besiddelse af Savoien og Nizza, medens det ministerielle Organ „Globe" polemiserer mod „Times'" Opfattelse af denne Sag og antager, at de af Lord Granville i Overhuset givne Oplysninger ere aldeles beroligende. Overhovedet taget, mener „Globe", har England ikke nogen positiv Interesse i det hele Spørgsmaal; i Nizza findes ingen Havn af Betydning, og i ethvert Tilfælde vil det være Rusland af større Vigtighed at forhindre en slig Incorporation, end Storbritanien.

„Morning Post" beretter, at Englands og Frankrigs Gesandter i Neapel have faaet Befaling til at gjøre den neapolitanske Regjering Forestillinger betræffende Italiens forandrede Stilling. Man nærer ikke Haab om, at disse Forestillinger ville gjøre nogen Virkning.

Om den mellem England og Frankrig afsluttede Handelstractat siger „The Examiner": „Handelstractater høre ikke til Frihandelssystemet, de ere alle Palliativmidler for Beskyttelse, og en Handelstractat er kun gavnlig for Frankrig, der agter at opgive Prohibitivsystemet, men ikke for os, der gjøre os til af ikke at have Toldafgifter uden for at forskaffe Statskassen en Indtægt. Man fortæller en Historie om Sheridan og Sir John Aubrey, som kan skildre de to Landes Stilling. Efter Middagsbordet vare disse to Herrer som sædvanligt beskjænkede, og engang, da de ravede gjennem Gaderne, faldt Baronen i en Rendesteen. Efterat Sheridan forgjæves havde bestræbt sig for at bringe sin Ven paa Benene igjen, sagde han omsider: „Min kjære Aubrey, jeg kan ikke faae Dig op, men jeg vil gjøre for Dig, hvad jeg kan, jeg vil lægge mig ved Siden af Dig." Saaledes bære vi os ad, vi kunne ikke løfte Frankrig op og formaae det til at antage Frihandelssystemet, derfor lægge vi os ved Siden af det og afslutte en Handelstractat, baseret paa Reciprocitet. Hvis vor Lignelse skulde mishage Frankrig, der snarere bestræber sig for at komme op af Rendesteenen end ned i den, ville vi endnu nøiagtigere angive, hvorledes Sagen forholder sig. En Person er kommen langt forbi en anden, som han foreslaaer at gjøre Følgeskab og raaber i denne Hensigt: „Gaae lidt tilbage, medens jeg gaaer frem, for at vi kunne følges ad."

„L'Indépendance Belge" har ad telegraphisk Vei faaet at vide, at England har forlangt af Frankrig, at det skal trække sine Tropper bort fra Italien, men dette Blad betvivler dog selv Rigtigheden af denne Efterretning.

Den 30. Jan. erklærede Herr Gladstone i Underhuset, at han paa Mandag vilde forelægge sit Budget og fremkomme med Forslag i Anledning af den med Frankrig afsluttede Handelstractat. I det samme Møde opfordrede Disraeli Regjeringen til at gjøre Parlamentet bekjendt med Actstykkerne betræffende Savoiens og Grevskabet Nizzas Indlemmelse i Frankrig. Lord John Russel lovede at opfylde dette Forlangende, hvis han efter en nøiere Undersøgelse maatte finde, at disse Actstykker egne sig til at offentliggjøres.

Tydskland.

„Wiener Zeitung" beretter, at Keiseren har nægtet at modtage den til at forebringe de ungarske Protestanters Besværinger valgte Deputation. Patentet af 1ste Septbr. skal gjennemføres, og Regjeringen haaber, at det skal danne det Grundlag, paa hvilket de ungarske Protestanters Anliggender kunne ordnes paa en tilfredsstillende Maade. Dette Haab synes dog neppe at ville gaae i Opfyldelse, da Gjæringen i Ungarn ifølge alle Meddelelser daglig tiltager.

Italien.

I Anledning af den Adresse, som den romerske Adel havde indgivet til Paven, hvori den forsikkrede ham om sin Hengivenhed og patriotiske Bistand, har der fundet en Folkedemonstration Sted i Rom; den paa Colonnapladsen forsamlede Mængde udbragte ikke blot et Vivat for Napoleon III. og for Victor Emmanuel, men man hørte ogsaa Raabet: „Ned med Antonelli! Ned med Præsteregimentet!" Denne Demonstration vilde sikkert have havt alvorligere Følger, hvis General Goyon ikke havde erklæret i en Dagsbefaling, at han vilde forhindre slige tumultuariske Optrin og haandhæve Roligheden i Staden.

Vi have alt omtalt, at Befolkningen i Chamberi agter at udtale sig mod Savoyens Forening med Frankrig. I Nizza er der ogsaa Spørgsmaal om en saadan Udtalelse. General Garibaldi, der er født i denne By, har skrevet et meget patriotisk Brev til sine Medborgere, for at opfordre dem til ikke at adskille deres Sag fra Italiens, medens Kong Victor Emmanuel, af Hensyn til sin mægtige Allierede, har forhindret dette Actstykkes Offentliggjørelse. Selv i Turin skal Regjeringen være imod Grevskabet Nizzas Afstaaelse, men den vil dog ikke i at raadspørge Indbyggerne og rette sig efter deres Udtalelse. Ifølge en som oftest velunderrettet Correspondents Forklaring i »l'Indépendance Belge« skal den sardinske Regjering være nødsaget til at optræde paa denne Maade, idetmindste for Savoiens Vedkommende, da der før Krigen i Italiens Begyndelse var truffen den Overeenskomst mellem Hofferne i Turin og Paris, at denne Provinds skulde afstaaes, hvis Østerrig blev nødsaget til at rømme hele Italien.

Christian Hvid Bredahl,

født den 13de October 1784, død den 16de Januar 1860.

I Bondegaarden med den sprukne Væg,
Hvor Bogen stod til Skjerm mod Rudens Ridse,
Drog strenge Vintre over Skjaldens Isse,
Mens dybt mod Brystet sank hans hvide Skæg.

Han syntes til en Sangens Drot udkaaret:
Tjærv greb han efter Kæmpens Strængeleg,
Hvis Tonestrøm til Verdens Høider steg,
Af Havets Dronning over Jorden baaret.

Med Jægerriflen spændt i stærke Haand,
Han fordum trodsed Vinternatten gjerne,
Naar Tankestrømmen brused i hans Hjerne
Ved Vingeslag af Kæmpefjaldens Aand.

I Skovens Dybder stod han tidt ved Søen
Og stirred gjennem Taagesløret frem
Mod Stjernehavets Dyb og Sandheds Hjem,
I Lysglimt fra Udødelighedsvoen.

Men Dødelighedslandets gyldne Ork
Han saae i Tungsinds Speil med Jordens Skygge,
Naar „gamle Gumba" peged med sin Krykke
Paa Maanens Guldglands — og hans Sjæl blev mørk.

Hin gamle Kvinde mumled i hans Øre
Om visne Adels „Stormfjoldbulder"-Færd,
Om Guldets Magt og Retfærds kunste Sværd,
Om Hjertesuk, som ingen Sjæl vil høre.

Hun loe med Kval, og hendes Graad var „Bly,
„Som Harmens Glød i Diets Digler smeltede;"
Selv „Tyrekjobtes" Skjoldborg hun omvæltede,
Hvor Træl, frikjøbt med Blod, blev Træl paany.

Hun hvisked til hans Sjæl i Nattens Skygger
Om Ormegruben under Mindets Steen,
Om Løgnens Haand, som tvætter Skjændsel reen
Og Ærens Templer over Aadsler bygger.

Hun peged mørk paa alt det Stores Grav
Og Mørkets Seir, hvor Blinde lede Blinde;
En Lysalf var hun dog hin gamle Kvinde,
Og hendes Krykke mægtig Tryllestav.

I Maanen gav hun ham et Keiserdømme,
Paa Jorden Væg af Leer og Tag af Halm,
Men paa hans Tunge Ord af hamret Malm
Og Perlers Skat i Hjernens Billedstrømme.

Hun planted paa hans Baadstavn Retfærds Flag,
Hun gav ham Tordenrøst — og Løn i Die
Og Kraft og Mod til „Tankens Dyb at ploie",
Trods Storm og Strøm — med tunge Aareslag.

Hans Digterskib ei fløi paa lette Vinger
Til lyse Drømmeverdners Tryllestrand;
Hans Kvad om „Kvhlams" store Keiserland
Som Drøn af knuste Verdensfjelde klinger.

Hans Digterlod blandt Tjørn og Tidsler faldt;
Hans Navn gjenklinger ei paa Folketungen;
Men Seiersangen, ved hans Vugge sjungen,
Hans Perlefund i „Tankedybet" gjaldt.

De Perler blev til Billedrunor stærke,
Hvor „Keiser Gromer's" Borg paa Fjeldet laae,
Og Hvo de stærke Runers Rigdom saae,
Har seet den gamle Digters Mindesmærke.

B. S. Ingemann.